

РЕШЕНИЕ

№ 7371

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Ева Пелова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7854** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба подадена от "Скайшоп България" ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя Ал. С. чрез процесуален представител срещу Решение № 2263 от 21.06.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 117-ми състав, постановено по нахд № 317/2022г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № ЗППР-00081/26.11.2021, издадено от член на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на "Скайшоп България" ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лв., на основание чл.206 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, за нарушение на чл.54, ал.1 от ЗЗП.

С жалбата се моли да бъдат отменени решението на СРС и потвърденото с него НП, поради неправилност и незаконосъобразност.Претендира се присъждане на направените разноски по делото.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. Заявява, че поддържа жалбата с писмено заявление.

Ответникът по касация - член на КЗП, представляван от упълномощен адвокат оспорва жалбата. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила като правилно и

законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна. Пледира решението на СРС да бъде оставено в сила.

Предмет на касационно оспорване е решение № 2263 от 21.06.2022г., постановено по нахд № 317/2022г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на глава дванадесета от АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна районният съд правилно е приел за установено следното:

На 19.05.2021г. в КЗП постъпила жалба от потребител, в която посочил, че е закупил чрез договор от разстояние от „Скайшоп България“ ЕООД продукт – прахосмукачка робот, с издадена фактура № 20000713311/26.04.21г. Поръчката била извършена по телефона, а продуктът бил получен на 26.04.21г. с куриерска фирма. Потребителят решил да упражни правото си на отказ от договор от разстояние в 14-дневен срок от приемане на продукта и на 07.05.2021г. върнал продукта, за което уведомил търговеца писмено чрез стандартен формуляр за упражняване на правото на отказ. Търговецът върнал на потребителя продукта и отказал да удовлетвори искането за възстановяване на заплатената от потребителя сума за продукта. Отказът бил мотивиран с това, че има следи от употреба по върнатия продукт. Същото било посочено и в издадения протокол за споразумение № [ЕГН]/11.05.21г.

Мотивът за невъзстановяване на сумите поради наличието на следи от употреба по-късно е посочен и в депозираното пред КЗП становище на търговеца от 14.07.2021г. Към това становище и към издадения протокол за споразумение не са приложени доказателства за твърдението на търговеца за наличие на следи от употреба по върнатия от потребителя продукт – прахосмукачка робот.

С писмо от 21.07.21г. търговецът „Скайшоп България“ ЕООД е поканен за съставяне на АУАН на 06.08.2021г. Поканата е изпратена и на имейл адреса на търговеца. Тъй като на 06.08.2021г. в КЗП не се явил представител на дружеството, в отсъствие на нарушителя на основание чл. 40, ал.2 от ЗАНН свидетелката М. С. М. съставила АУАН за нарушение на чл.54, ал.1 от ЗЗП. На 20.10.21г. АУАН е връчен на търговеца. Въз основа на съставения АУАН е издадено оспореното НП, с което на „Скайшоп България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева на основание чл.206 от ЗЗП за нарушение на чл. 54, ал.1 от ЗЗП.

Със заповед № 1011/11.11.2016г. председателят на КЗП е оправомощил К. Д. Р. да издава НП за нарушения на ЗЗП, а със заповед № 410 ЛС/22.04.2015г. свидетелката М. М. е оправомощена да съставя АУАН за извършени нарушения на ЗЗП на територията на цялата страна.

Въз основа на правилно установената фактическа обстановка СРС е потвърдил

обжалваното НП, след като е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, че актът е съставен в отсъствие на нарушителя, но след като същият е бил поканен по надлежен ред и не се е явил на посочената в поканата дата, че подписването на акта само от един свидетел не е съществено процесуално нарушение, че в акта и в НП вмененото нарушение е описано с всичките му съставомерни признаци от обективна страна, че словесното описание в двата акта съответства на правната квалификация на нарушението и че посочването на името на потребителя и на марка, модел и производител на прахосмукачката робот не е необходимо за описване на съставомерните признаци на нарушението.

Решението е правилно.

Действително актът е съставен в отсъствие на нарушителя, но от представените с преписката доказателства се установява, че дружеството е било надлежно поканено чрез изпращане и получаване на поканата по имейл. След съставянето му, на 20.10.2021г. актът е връчен на касатора. Правото на защита не е нарушено, тъй като както при връчването, така и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН дружеството е имало възможност да изрази възраженията си по повод съставения акт, но не се е възползвало.

Правилно СРС е приел, че не е основание за отмяна на НП съставянето на АУАН в присъствието на един свидетел. АУАН е съставен след извършване на нарушението, а свидетелят на нарушението е подал в КЗП жалба. Нарушението е установено въз основа на документи, а в тези случаи АУАН може да се състави и в отсъствие на свидетели.

Безспорно нарушението е описано с всички съставомерни признаци. За да се приеме, че нарушението е съставомерно не е необходимо да се посочват името на потребителя и данни за марка, модел и производител на прахосмукачката робот. В акта и в НП е посочен входящият номер на жалбата на потребителя, индивидуализиран е продукта - прахосмукачка робот, за който е издадена фактура № 20000713311/26.04.21г., които обстоятелства поясняват нарушението.

Заповед № 1011/11.11.2016г. и заповед № 410 ЛС/22.04.2015г. и двете издадени от председателя на КЗП оправомощават издателя на НП и актосъставителя. В заповедите оправомощените лица са посочени с имената и длъжността им. И двете заповеди са част от материалите по делото на СРС и касаторът е могъл да се запознае с тях. Заповедите са приети като доказателства в открито съдебно заседание, на което е присъствал процесуален представител на дружеството, който не е оспорил доказателствената им стойност. Въз основа на неоспорените доказателства районният съд правилно е приел, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи. Наведените с касационната жалба съмнения относно това дали оправомощените лица са заемали съответните длъжности към момента на издаване на акта и НП не са подкрепени с никакви доказателства.

Предвид изложеното посочените основания за неправилност на оспореното решение, поради неустановени от съда допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство са неоснователни.

Съгласно чл.54, ал.1 от ЗЗП когато потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, търговецът възстановява всички суми, получени от потребителя, включително разходите за доставка, без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни, считано от датата, на която е бил уведомен за решението на потребителя да се откаже от договора съгласно

чл. 52. Когато потребителят иска да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект следва да информира търговеца за решението си преди изтичането на срока, като упражни правото си на отказ чрез използване на стандартния формуляр за отказ или да заяви недвусмислено по друг начин решението си да се откаже от договора. Безспорно е доказано по делото, че потребителят е упражнил правото си на отказ, като е изпратил на търговеца стандартен формуляр за упражняване право на отказ на 07.05.2021г. и е върнал стоката на търговеца в преклузивния 14-дневен срок от приемането ѝ. Търговецът не е изпълнил задължението си да възстанови на потребителя заплатената стойност на стоката както в 14-ет дневния срок, така и до издаване на оспореното НП с твърдението за налични следи от употреба и лош търговски вид, съгласно протокола за споразумение. Доказателства във връзка с твърденията за отказа да се възстанови стойността на върнатата стока не са представени. От друга страна потребителят носи отговорност само за намалената стойност на стоките, причинена от изпробването им, различно от необходимото, за да установи естеството, характеристиките и доброто им функциониране /чл.55, ал.4 от ЗЗП/. Правилно СРС е приел, че предвид характера на стоката възможният начин да бъде изпробвана и тествана относно характеристиките и функционалността ѝ е чрез почистване на замърсени повърхности, който начин съответства на описания от потребителя до КЗП. Доказателства за намалена стойност на стоката, причинена от изпробването ѝ, различно от необходимото, за да установи естеството, характеристиките и доброто ѝ функциониране по смисъла на чл.55, ал.4 от ЗЗП не са представени от страните.

Направеното в касационната жалба възражение, че е налице изключение по смисъла на чл.57, т.5 от ЗЗП е неоснователно. Съгласно тази разпоредба нормите на чл.50-56 от ЗЗП за правото на отказ на потребителя от договора от разстояние или от договора извън търговския обект не се прилагат за доставка на запечатани стоки, които са разпечатани след доставката им и не могат да бъдат върнати поради съображения, свързани с хигиената или защита на здравето. Процесната стока - прахосмукачка робот, независимо от факта, че е била запечатана и разпечатана след доставката, може да бъде върната, тъй като не са налице каквито и да са съображения и пречки, свързани с хигиената или защитата на здравето. Изложените съображения за хигиенен и здравен риск за служителите на търговеца, обработващи върнатите продукти и за бъдещите евентуални потребители са неоснователни.

Неоснователно е твърдението на касатора за липса на мотиви в оспореното решение по отношение на претендираната недобросъвестност на потребителя свеждаща се до това, че потребителят е започнал фактическото потребление на стоката и след известен период е направил опит да се оттегли от сделката, за която предварително би следвало да знае, че предвид цената на продукта не следва да очаква производителност, идентична с други продукти, които в същия период биха стрували над 20 пъти повече. В решението е посочено, че няма доказателства за фактическо потребление на стоката, а само за изпробване на продукта в рамките на необходимото, за установяване естеството, характеристиките и доброто функциониране, както и че чл. 3 и чл. 8 от общите условия към договора за покупко-продажба от разстояние са неравноправни, тъй като е налице уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до неравновесие в правата и задълженията на търговеца и потребителя, които клаузи съгласно чл.146, ал.1 от ЗЗП са нищожни, тъй като не са уговорени индивидуално и не

водят до неупражняване правото на отказ от договора от страна на потребителя. Ноторно известно е, че цената не е еквивалент на качеството на стоката. В повече от случаите цената се определя от търсенето и предлагането. След като потребителят не е бил уведомен по надлежен ред, че от продукта предвид цената му не следва да очаква производителност, идентична с други продукти не може да се приеме за основателно твърдението за недобросъвестност на потребителя.

Предвид изложеното оспореното съдебно решение е постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила. Съдът се е произнесъл по всички аргументи във въззивната жалба, които са от значение за казуса. Касационната жалба е неоснователна,

Предвид изхода на спора претенцията на касатора за възстановяване на направените разноски е неоснователна. Ответникът не е направил искане за присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН ,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2263 от 21.06.2022г., постановено по нахд № 317/2022г. по описа на СРС, НО, 107-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.